

ÁFRA JÁNOS

Tisztító főzet

A levágott szarvasfejek,
a kitépett madárszárnyak,
a begyűjtött kígyószemek,
az összevarrt majomszájak
nem tűnnek el nyomtalanul,
miután lopott, éles szerveid-
ként haszontalanná váltak.

A merev arc nem lelkesül át újra,
a törött tollak nem simulnak el,
az üres gödör nem telik meg étellel,
és egy hang se fér át a rácsokon.
Vissza szeretnéd játszani őket
a természetnek, de tapadnak
hozzád az elfoglalt testek.

Tízezrek szarvtengere támad
százezernyi szárnycsapással,
leereszkedő, éles tekintetekkel,
vádaskodón zsongnak ellened.
Minden ösztönük rajtad üt ki,
és zsigereidig hatol. Egyszerre
akadsz az összes remegő torkon.

Nyakad életlen fogak nyiszálják,
karjaidat húzva szétszakítanak,
szemeid kikanalazza egy csáp,
ám nem hallja más az ordításokat.
Aztán összehúzódó pupillákkal,
kiszáradt szájjal térsz magadhoz,
és leereszted olvadt szárnyadat.